

Stanisław Majerski, *Majerski Ferdynand Gerard (1832–1921)* [w:] *Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan*, pod red. Anny Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej;

zob. także Stanisław Majerski, *Majerski Ferdynand Gerard (1832–1921)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 262-263

Majerski Ferdynand Gerard (1832–1921), rzeźbiarz, właściciel pracowni rzeźbiarskiej w Przemysłu

Ur. 23 listopada 1832 r. w Dobroniowie (gm. Szczyrzyc k. Limanowej), syn Wincentego, pełnomocnika dóbr OO. Cystersów w Szczyrzycu i Wiktorii z Zarębów.

Po ukończeniu szkoły w Tarnowie, uczył się w Krakowie snycerstwa, odbywając praktykę uczniowską i czeladniczą. W Krakowie odbył również studia w zakresie rzeźby, malarstwa i rysunku w Szkole Sztuk Pięknych. Mieszkał od 1858 r. we Lwowie, a od 1864 osiadł w Przemysłu, gdzie w 1867 r. założył „Pracownię artystyczno-rzeźbiarską i kamieniarską”. Pracownia rozwinęła się do zakładu zatrudniającego ok. 50 osób i szkolącego licznych rzemieślników (stolarzy, rzeźbiarzy, pozłotników i kamieniarzy), którzy zakładali z czasem własne pracownie na terenie Małopolski.

Od 1902 r. prowadził pracownię wspólnie z synem Stanisławem, który był architektem. Drugi syn Tadeusz był w niej buchalterem. Pracownia istniała do 1930 r., wykonując w tym czasie dla obiektów sakralnych kilkaset prac rzeźbiarskich i renowacyjnych w drewnie i kamieniu. Wykonywał ołta-

rze główne i boczne, rzeźby, figury świętych, dokonywał rekonstrukcji stall i napraw rzeźb w kościołach Przemyśla i ziemi przemyskiej. W katedrze lwowskiej przeprowadził rekonstrukcję wnętrza, ołtarzy oraz wykonał szereg rzeźb w drewnie i kamieniu. Uczestniczył w odbudowie katedry wawelskiej w Krakowie, prowadzonej pod kierunkiem S. Odrzywolskiego w latach 1899–1904. W latach 1890–1907 pracownia Majerskiego wykonała elementy wyposażenia katedry przemyskiej: okazały ołtarz, w prezbiterium rozety kamienne w czterech zamurowanych oknach gotyckich, nowe stalle i ławki rzeźbione w drewnie, rzeźby aniołów na tle tzw. tęczy obok Chrystusa Ukrzyżowanego z XV w. oraz neobarokowe ramy do Stacji Męki Pańskiej. Na wieży katedralnej ustawiono cztery posągi z piaskowca rzeźbione przez Majerskiego. W kaplicy Seminarium Duchownego w Przemyślu wykonał ołtarz oraz antependium przedstawiające Wieczerzę Pańską wg obrazu Leonarda da Vinci. W Stanach Zjednoczonych Ameryki Płn. kościoły klasztorne SS. Felicjanek w Detroit i Buffalo posiadają ołtarze i elementy wyposażenia wykonane w pracowni F. Majerskiego. Tam była również wykonana wspaniale rzeźbiona rama dębowa do obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej (pędzla Stanisława Rostworowskiego, ozdobionego płaszczem wykonanym przez SS. Felicjanki z Krakowa), który został zawieszony w kaplicy prywatnej Ojca Świętego Leona XIII w Watykanie.

W pracowni Majerskiego wykonano również liczne pomniki ustawione na cmentarzach w Przemyślu oraz wielu miast Małopolski.

Był długoletnim Starszym Cechu Rzemieślników, długoletnim Przełożonym Stow. Przemysłowców Budowlanych, założycielem i dożywotnim prezesem Rady Nadzorczej Kasy Rzemieślników i Rolników, prezesem i honorowym członkiem Kasyna Mieszczańskiego oraz członkiem szeregu towarzystw oświatowych, kulturalnych, społecznych i dobroczynnych.

W 1867 r. poślubił Karolinę Krokowską. Z tego związku urodzili się Stanisław (13 listopada 1872 r.), Tadeusz Ignacy Filip (ur. 23 sierpnia 1881 r.).

Zm. 7 maja 1921 r. w wieku 90 lat w Przemyślu, został pochowany w grobowcu rodzinnym na cmentarzu przy ul. Słowackiego.

Bibliografia: AP w Przemyślu, Państwowe Liceum i Gimnazjum w Przemyślu, sygn. 71, 92; Majerski S., *Pracownia stolarska i kamieniarska artysty rzeźbiarza Ferdynanda Majerskiego w Przemyślu 1867–1930*, „Przemyskie Zapiski Historyczne” 2003/2005, R. 14–15, s. 173–177; Tenże, *Rzeźbiarz Ferdynand Majerski (1832–1921)*, „Rocznik Historyczno-Archiwalny” 2004, t. 18, s. 305–312; Strzałkowski J., *Majerski Ferdynand Gerard*, W: *Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających (zmarłych przed 1966 r.). Malarze, rzeźbiarze, graficy*, t. 5, Warszawa 1993, s. 244–245.